

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 246

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 62

22 iulie 2019

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2019/C 246/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene	1
---------------	---	---

Tribunalul

2019/C 246/02	Criterii de atribuire a cauzelor camerelor	2
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2019/C 246/03	Cauza C-723/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Judecătoria Orăștie (România) la data de 20 noiembrie 2018 — EV/Inspectoratul General al Poliției Române-Brigada Autostrăzi și misiuni speciale — Biroul de Poliție Autostrada A1 Râmnicu Vâlcea — Deva (IGPR)	3
2019/C 246/04	Cauza C-180/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Düsseldorf (Germania) la 26 februarie 2019 — Flightright GmbH/Eurowings GmbH	3
2019/C 246/05	Cauza C-224/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia no 17 de Palma de Mallorca (Spania) la 14 martie 2019 — CY/CaixaBank S.A.	4

RO

Din motive de protecție a datelor cu caracter personal și/sau de confidențialitate, anumite informații conținute în prezenta ediție nu mai pot fi puse la dispoziție; ca urmare, o nouă versiune autentică este publicată.

2019/C 246/06	Cauza C-247/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spania) la 21 martie 2019 — HC și ID/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.	6
2019/C 246/07	Cauza C-259/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spania) la 27 martie 2019 — LG și PK/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.	7
2019/C 246/08	Cauza C-287/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 5 aprilie 2019 — DenizBank AG/Verein für Konsumenteninformation.	8
2019/C 246/09	Cauza C-291/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Brașov (România) la data de 9 aprilie 2019 — SO/TP și alții.	9
2019/C 246/10	Cauza C-320/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 19 aprilie 2019 — Ingredion Germany GmbH/Bundesrepublik Deutschland	10
2019/C 246/11	Cauza C-363/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Stockholms tingsrätt, Patent- och marknadsdomstolen (Suedia) la 7 mai 2019 — Konsumentombudsmannen/Mezina AB	11
2019/C 246/12	Cauza C-379/19: Cerere de decizie preliminară formulată de către Tribunalul Bihor (România) la data de 14 mai 2019 — procedură penală împotriva IG, JH, KI, LJ.	12
2019/C 246/13	Cauza C-389/19 P: Recurs introdus la 20 mai 2019 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 7 martie 2019 în cauza T-389/19 P, Regatul Suediei/Comisia Europeană	13
2019/C 246/14	Cauza C-394/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgia) la 21 mai 2019 — PN, QO, RP, SQ, TR/Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)	14
2019/C 246/15	Cauza C-395/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de tribunal d'instance de Nice (Franța) la 22 mai 2019 — VT, WU/easyJet Airline Co. Ltd	14
2019/C 246/16	Cauza C-413/19: Acțiune introdusă la 24 mai 2019 — Comisia Europeană/Republica Slovenia.	16

Tribunalul

2019/C 246/17	Cauza T-222/17: Hotărârea Tribunalului din 23 mai 2019 — Recylex SA și alții/Comisia Europeană („Concurență — Înțelegeri — Piața reciclării bateriilor plumb-acid pentru automobile — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Coordonarea prețurilor de achiziționare — Amenzi — Punctul 26 din Comunicarea din 2006 privind cooperarea — Punctul 37 din Orientările privind calcularea cuantumului amenzilor — Competență de fond”)	17
2019/C 246/18	Cauza T-370/17: Hotărârea Tribunalului din 23 mai 2019 — KPN/Comisia („Concurență — Concentrări — Piața neerlandeză a serviciilor de televiziune și a serviciilor de telecomunicații — Societate în comun cu funcționalitate deplină — Decizie prin care concentrarea este declarată compatibilă cu piața internă și cu Acordul privind SEE — Angajamente — Piață relevantă — Efecte verticale — Eroare vădită de apreciere — Obligația de motivare”)	18
2019/C 246/19	Cauza T-269/15: Ordonanța Tribunalului din 15 mai 2019 — Novartis Europharm/Comisia („Medicamente de uz uman — Autorizație de introducere pe piață a medicamentului «Vantobra» — Tobramicină — Retragerea actului atacat — Litigiu rămas fără obiect — Nepronunțare asupra fondului”)	19

2019/C 246/20	Cauza T-764/15: Ordonanța Tribunalului din 17 mai 2019 — Deutsche Lufthansa/Comisia („Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Măsuri puse în aplicare de Germania în favoarea aeroportului Frankfurt-Hahn — Decizie de declarare a ajutoarelor parțial compatibile cu piața internă — Decizie prin care se constată inexistența unui ajutor de stat — Aide indirecte — Lipsa unei afectări individuale — Inadmisibilitate”)	20
2019/C 246/21	Cauza T-161/16: Ordonanța Tribunalului din 22 mai 2019 — Puma/EUIPO — CMS (CMS Italy) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca figurativă CMS Italy — Mărci internaționale figurative anterioare care reprezintă o felină în salt spre stânga — Motive relative de refuz — Renumele mărcilor anterioare — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Dovada renumelui — Decizii anterioare ale EUIPO prin care se constată renumele mărcilor anterioare — Luarea în considerare a acestor decizii — Obligația de motivare — Principiul bunei administrări”)	21
2019/C 246/22	Cauza T-262/17: Ordonanța Tribunalului din 15 mai 2019 — Metrans/Comisia și INEA („Acțiune în anulare — Decizia Comisiei de a acorda finanțare pentru propunerile de proiecte de transport în temeiul Mecanismului pentru Interconectarea Europei (MIE) «Terminal multimodal de containere Paskov, faza III» și «Terminal intermodal Melnik, fazele 2 și 3» — Termen de introducere a acțiunii — Punct de plecare — Tardivitate — Inadmisibilitate”)	22
2019/C 246/23	Cauza T-230/18: Ordonanța Tribunalului din 6 iunie 2019 — Czarnecki/Parlamentul („Drept instituțional — Membru al Parlamentului European — Afirmații împotriva unui alt deputat al Parlamentului — Încetare anticipată a mandatului și a funcției de vicepreședinte al Parlamentului — Dreptul la apărare — Abuz de putere — Egalitate de tratament”)	22
2019/C 246/24	Cauza T-609/18: Ordonanța Tribunalului din 23 mai 2019 — Fujifilm Recording Media/EUIPO — iTernity (d:ternity) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale d:ternity — Marca verbală anterioară iTernity — Retragera cererii de declarare a nulității înainte de introducerea acțiunii — Caducitatea deciziei atacate — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Acțiune în parte inadmisibilă și în parte vădit nefondată”)	23
2019/C 246/25	Cauza T-685/18: Ordonanța Tribunalului din 20 mai 2019 — Apple/EUIPO — Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (SWIFT) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Retragera cererii de înregistrare — Nepronunțare asupra fondului”)	24
2019/C 246/26	Cauza T-715/18: Ordonanța Tribunalului din 20 mai 2019 — Phrenosși alții/Comisia („Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Planificarea, pregătirea, promovarea și punerea în aplicare a evenimentului «Zilele europene ale Dezvoltării» — Respingerea ofertei unui ofertant și atribuirea contractului unui alt ofertant — Anularea procedurii de atribuire a unui contract — Dispariția obiectului litigiului — Nepronunțare asupra fondului”)	25
2019/C 246/27	Cauza T-719/18: Ordonanța Tribunalului din 7 iunie 2019 — Telemark plus/EUIPO (Telemarkfest) („Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Telemarkfest — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)	25
2019/C 246/28	Cauza T-254/19 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 8 mai 2019 — AlpaSuri/Comisia („Măsuri provizorii — Import de alpacale — Cerere de acordare de măsuri provizorii — Lipsa urgenței”)	26
2019/C 246/29	Cauza T-256/19: Acțiune introdusă la 15 aprilie 2019 — Assi/Consiliul	27
2019/C 246/30	Cauza T-289/19: Acțiune introdusă la 1 mai 2019 — Arbuzov/Consiliul	28
2019/C 246/31	Cauza T-291/19: Acțiune introdusă la 3 mai 2019 — Pšonka/Consiliul	29

2019/C 246/32	Cauza T-292/19: Acțiune introdusă la 3 mai 2019 — Pšonka/Consiliul	30
2019/C 246/33	Cauza T-301/19: Acțiune introdusă la 14 mai 2019 — PNB Banka și alții/BCE	31
2019/C 246/34	Cauza T-309/19: Acțiune introdusă la 20 mai 2019 — BRF Singapore Foods/EUIPO — Tipiak (Sadia)	32
2019/C 246/35	Cauza T-310/19: Acțiune introdusă la 20 mai 2019 — BRF Singapore Foods/EUIPO — Tipiak (SADIA)	33
2019/C 246/36	Cauza T-313/19: Acțiune introdusă la 22 mai 2019 — Taghani/Comisia	34
2019/C 246/37	Cauza T-315/19: Acțiune introdusă la 22 mai 2019 — BT/Comisia	35
2019/C 246/38	Cauza T-318/19: Acțiune introdusă la 23 mai 2019 — Thunus și alții/BEI	36
2019/C 246/39	Cauza T-320/19: Acțiune introdusă la 27 mai 2019 — BV/Comisia	37
2019/C 246/40	Cauza T-322/19: Acțiune introdusă la 27 mai 2019 — El-Qaddafi/Consiliul	38
2019/C 246/41	Cauza T-325/19: Acțiune introdusă la 28 mai 2019 — Cipriani/EUIPO — Hotel Cipriani (ARRIGO CIPRIANI) ...	39
2019/C 246/42	Cauza T-328/19: Acțiune introdusă la 29 mai 2019 — „Scorify”/EUIPO — Scor (SCORIFY)	40
2019/C 246/43	Cauza T-329/19: Acțiune introdusă la 31 mai 2019 — 12seasons/EUIPO — Société Immobilière et Mobilière de Montagny (BE EDGY BERLIN)	41
2019/C 246/44	Cauza T-331/19: Acțiune introdusă la 3 iunie 2019 — Pierre Balmain/EUIPO (Reprezentarea unui cap de leu încercuit de inele care formează un lanț)	42
2019/C 246/45	Cauza T-332/19: Acțiune introdusă la 3 iunie 2019 — Pierre Balmain SAS/EUIPO (Reprezentarea unui cap de leu încercuit de inele care formează un lanț)	43
2019/C 246/46	Cauza T-333/19: Acțiune introdusă la 30 mai 2019 — Ntolas/EUIPO — General Nutrition Investment (GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES)	44
2019/C 246/47	Cauza T-335/19: Acțiune introdusă la 3 iunie 2019 — Cantieri del Mediterraneo/Comisia	45
2019/C 246/48	Cauza T-343/19: Acțiune introdusă la 7 iunie 2019 — Conlance/EUIPO — LG Electronics (SONANCE)	48
2019/C 246/49	Cauza T-420/18: Ordonanța Tribunalului din 6 iunie 2019 — JPMorgan Chase și alții/Comisia	49
2019/C 246/50	Cauza T-426/18: Ordonanța Tribunalului din 22 mai 2019 — Bizbike și Hartmobile/Comisia	49

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

(2019/C 246/01)

Ultima publicație

JO C 238, 15.7.2019

Publicații anterioare

JO C 230, 8.7.2019

JO C 220, 1.7.2019

JO C 213, 24.6.2019

JO C 206, 17.6.2019

JO C 187, 3.6.2019

JO C 182, 27.5.2019

Aceste texte sunt disponibile pe

EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNALUL

Criterii de atribuire a cauzelor camerelor

(2019/C 246/02)

Cu ocazia Conferinței plenare din 3 iulie 2019, Tribunalul a stabilit, în conformitate cu articolul 25 din Regulamentul de procedură, criteriile pe baza cărora cauzele sunt atribuite camerelor.

Aceste criterii sunt următoarele:

1. Cauzele se atribuie, cât mai curând cu putință după depunerea cererii introductive și fără a aduce atingere unei aplicări ulterioare a articolului 28 din Regulamentul de procedură, camerelor compuse din trei judecători.
2. Cauzele de funcție publică, și anume cauzele introduse în temeiul articolului 270 TFUE și, dacă este cazul, al articolului 50a din Protocolul privind statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, se repartizează între Camera întâi, Camera a doua, Camera a treia și Camera a patra, potrivit unui sistem de rotație în funcție de ordinea înregistrării cauzelor la grefă.
3. Cauzele referitoare la drepturile de proprietate intelectuală prevăzute de titlul IV din Regulamentul de procedură se repartizează între Camera a cincea, Camera a șasea, Camera a șaptea, Camera a opta, Camera a noua și Camera a zecea, potrivit unui sistem de rotație în funcție de ordinea înregistrării cauzelor la grefă.
4. Celelalte cauze decât cele prevăzute la punctele 2 și 3 se repartizează pe camere în conformitate cu două sisteme de rotație distincte stabilite în funcție de ordinea înregistrării cauzelor la grefă:
 - pentru cauzele care privesc punerea în aplicare a regulilor de concurență aplicabile întreprinderilor, a regulilor privind ajutoarele de stat și a regulilor privind măsurile de protecție comercială,
 - pentru toate celelalte cauze.
5. Președintele Tribunalului va putea deroga de la sistemele de rotație prevăzute la punctele 2, 3 și 4 pentru a ține seama de conexitatea anumitor cauze sau pentru a asigura repartizarea echilibrată a volumului de muncă.
6. Având în vedere decizia Tribunalului, luată cu ocazia Conferinței plenare a acestuia din 19 iunie 2019, referitoare la continuarea activității Tribunalului în perioada 1-26 septembrie 2019 (JO 2019, C 238, p. 2) care prevede că decizia Tribunalului din 11 mai 2016 privind criteriile de atribuire a cauzelor camerelor (JO 2016, C 296, p. 2) va continua să se aplice în perioada 1-26 septembrie 2019, criteriile pe baza cărora cauzele sunt atribuite camerelor menționate mai sus sunt adoptate pentru perioada cuprinsă între 27 septembrie 2019 și 31 august 2022.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Judecătoria Orăștie (România) la data de 20 noiembrie 2018 —
EV/Inspectoratul General al Poliției Române-Brigada Autostrăzi și misiuni speciale — Biroul de Poliție
Autostrada A1 Râmnicu Vâlcea — Deva (IGPR)**

(Cauza C-723/18)

(2019/C 246/03)

*Limba de procedură: română***Instanța de trimitere**

Judecătoria Orăștie

Părțile din acțiunea principală*Reclamant: EV*

Pârât: Inspectoratul General al Poliției Române-Brigada Autostrăzi și misiuni speciale — Biroul de Poliție Autostrada A1 Râmnicu Vâlcea — Deva (IGPR)

Prin Ordonanța din 8 mai 2019, Curtea (Camera șasea) s-a declarat vădit incompetentă să răspundă la întrebările adresate de Judecătoria Orăștie (România) prin decizia din 5 noiembrie 2018.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Düsseldorf (Germania) la 26 februarie 2019 —
Flightright GmbH/Eurowings GmbH**

(Cauza C-180/19)

(2019/C 246/04)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Amtsgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Flightright GmbH

Pârâtă: Eurowings GmbH

Întrebarea preliminară

Articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, în calcularea distanței relevante pentru stabilirea compensației trebuie să se țină seama de întregul traseu al călătoriei?

Prin urmare (presupunând că regulamentul este aplicabil fiecărei secțiuni a transportului în cauză), termenul „zbor” trebuie interpretat în sensul că, în cazul rezervărilor în cadrul cărora pasagerul poate ajunge la destinație numai cu escală și eventual transfer într-o altă aeronavă, desemnează doar ruta pe care a avut loc în mod efectiv întârzierea sau, într-un asemenea caz, „zborul” trebuie interpretat în sensul că, pentru calcularea distanței, este relevantă întreaga rută de transport de la locul de decolare și până la destinație?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia no 17 de Palma de Mallorca (Spania)
la 14 martie 2019 — CY/CaixaBank S.A.**

(Cauza C-224/19)

(2019/C 246/05)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca

Părțile din procedura principală

Reclamant: CY

Pârâtă: CaixaBank S.A.

Întrebările preliminare

- 1) În conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13 ⁽¹⁾, hotărârea prin care se declară nulitatea, ca urmare a caracterului său abuziv, a unei clauze care impune împrumutului plata tuturor costurilor aferente încheierii, novației sau rezilierii unui contract de împrumut cu garanție ipotecară, **poate fi modificată în ceea ce privește efectele restitutorii rezultate din declararea nulității acesteia, ca urmare a caracterului său abuziv?**

- 2) În conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13, o jurisprudență națională care stabilește că, în urma declarării nulității unei clauze care impune împrumutatului plata tuturor costurilor aferente încheierii, novației sau rezilierii unui contract de împrumut cu garanție ipotecară, **taxele notariale și costurile de agenție trebuie repartizate în mod egal între împrumutător și împrumutat**, poate fi considerată drept modificare judiciară a hotărârii prin care se declară nulitatea unei clauze abuzive și, în consecință, este contrară principiului neobligativității, prevăzut la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13?
- 3) În conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13, o jurisprudență națională care stabilește că, în urma declarării nulității unei clauze care impune împrumutatului plata tuturor costurilor aferente încheierii, novației sau rezilierii unui contract de împrumut cu garanție ipotecară, în sarcina acestuia trebuie să se impună de asemenea plata **costurilor de evaluare a imobilului și a taxei de constituire a ipotecii, rezultate din încheierea contractului de împrumut**, reprezintă o încălcare a principiului neobligativității pentru consumator a unei clauze abuzive declarate nule și este contrar articolului 3 alineatul (2) din Directiva 93/13 **faptul că îi revine împrumutatului sarcina de a dovedi că nu a putut să efectueze propria evaluare a imobilului?**
- 4) În conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13, este contrară [directivei respective] o jurisprudență națională care stabilește că, în urma declarării nulității unei clauze care impune împrumutatului plata tuturor costurilor aferente încheierii, novației sau rezilierii unui contract de împrumut cu garanție ipotecară, aceasta poate produce efecte în continuare asupra împrumutatului atunci când încheie un contract de novație sau când radiază ipoteca, **în sensul că poate fi obligat să achite costurile rezultate din respectiva modificare sau radiere a ipotecii?** Impunerea costurilor respective în sarcina împrumutatului presupune o încălcare a principiului neobligativității pentru consumator a unei clauze abuzive declarate nule?
- 5) În conformitate cu articolul 6 alineatul (1) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13, o jurisprudență națională care exclude parțial efectul restitutoriu rezultat din declararea nulității, ca urmare a caracterului său abuziv, a unei clauze care impune împrumutatului plata tuturor costurilor aferente încheierii, novației sau rezilierii unui contract de împrumut cu garanție ipotecară este contrară efectului disuasiv asupra profesionistului, consacrat la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13?
- 6) O jurisprudență națională care modifică efectele restitutorii rezultate din declararea nulității unei clauze care impune împrumutatului plata tuturor costurilor aferente încheierii, novației sau rezilierii unui contract de împrumut cu garanție ipotecară, având la bază interesul împrumutatului, este contrară principiului interdicției de a modifica clauzele declarate nule, stabilit de jurisprudența Curții, și principiului neobligativității, prevăzut la articolul 6 din directivă?
- 7) În conformitate cu articolul 3 alineatele (1) și (2) din Directiva 93/13, o jurisprudență națională care stabilește că clauza intitulată **comisionul de acordare trece în mod automat de controlul privind transparența** poate presupune o încălcare a principiului răsturnării sarcinii probei, consacrat la articolul 3 alineatul (2) din directivă, profesionistul nefiind obligat să prezinte dovezi că a furnizat informații prealabile și că clauza a fost negociată în mod individual?
- 8) Este contrar articolului 3 din Directiva 93/13 și jurisprudenței Curții faptul că o jurisprudență națională poate considera că un consumator trebuie să știe *per se* că perceperea de către instituțiile financiare a unui comision de acordare reprezintă o practică cunoscută și, prin urmare, nu este necesar ca împrumutătorul să dovedească în vreun mod că clauza a fost negociată în mod individual sau, dimpotrivă, în orice caz, acesta trebuie să facă dovada negocierii individuale a acesteia?
- 9) În conformitate cu articolele 3 și 4 din Directiva 93/13 și cu jurisprudența Curții, poate fi contrară directivei menționate o jurisprudență națională care stabilește că **clauza intitulată comisionul de acordare nu poate fi analizată din perspectiva caracterului său abuziv, în temeiul articolului 4 alineatul (2), întrucât se referă la definiția obiectului principal al contractului**, sau, dimpotrivă, trebuie să se considere că comisionul de acordare respectiv nu reprezintă o parte din prețul contractului, ci o remunerație accesorie, și, prin urmare, trebuie să i se permită instanței naționale să efectueze controlul privind transparența și/sau conținutul, pentru a determina astfel caracterul său abuziv conform dreptului național?
- 10) În conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13, care nu a fost transpus în ordinea juridică spaniolă prin LCGC ⁽²⁾, este contrar articolului 8 din Directiva 93/13 faptul că o instanță spaniolă invocă și aplică articolul 4 alineatul (2) din aceasta în condițiile în care dispoziția respectivă nu a fost transpusă în ordinea juridică spaniolă ca urmare a voinței legiuitorului, care a dorit să asigure un nivel de protecție complet în ceea ce privește toate clauzele pe care le poate introduce profesionistul într-un contract încheiat cu consumatorii, inclusiv cele referitoare la obiectul principal al contractului, chiar și în cazul în care sunt redactate în mod clar și inteligibil, dacă se consideră că o clauză intitulată comisionul de acordare constituie obiectul principal al contractului de împrumut?

- 11 În conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Directiva 93/13, clauza intitulată comisionul de acordare, **în cazul în care nu a fost negociată individual și instituția financiară nu dovedește că aceasta vizează servicii prestate efectiv și costuri care i-au fost ocazionate, produce un dezechilibru important între drepturile și obligațiile părților contractuale** și trebuie declarată nulă de către instanța națională?
- 12 În conformitate cu articolul 6 alineatul (1) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13, **obligarea profesionistului la plata cheltuielilor de judecată**, în urma unei proceduri în care consumatorul a introdus o acțiune în anularea clauzelor abuzive incluse într-un contract încheiat cu acesta **și în care instanța declară nulitatea clauzelor ca urmare a caracterului lor abuziv**, trebuie să respecte principiul neobligativității și principiul efectului disuasiv asupra profesionistului, în cazul în care acțiunea în anulare este admisă de instanță, indiferent de rambursarea concretă a sumelor, dispusă prin hotărâre, deoarece se consideră, în plus, că cererea principală constă în declararea nulității clauzei și că rambursarea sumelor reprezintă numai o cerere accesorie inerentă celei principale?
- 13 În conformitate cu principiul neobligativității și cu principiul efectului disuasiv, prevăzute de Directiva 93/13 [articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1)], efectele restitutorii rezultate din declararea nulității, ca urmare a caracterului său abuziv, a unei clauze incluse într-un contract încheiat între un consumator și un profesionist **pot fi limitate în timp prin constatarea excepției prescrierii acțiunii în restituirea sumei, chiar dacă acțiunea în anularea totală, în urma căreia se constată caracterul abuziv al clauzei, este imprescriptibilă conform legislației naționale**?

(¹) Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273)

(²) Legea nr. 7/1998 din 13 aprilie 1998 privind condițiile contractuale generale.

Cerere de decizie preliminară introdusă de *uzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta* (Spania)
la 21 martie 2019 — HC și ID/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(Cauza C-247/19)

(2019/C 246/06)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Părțile din procedura principală

Reclamanți: HC și ID

Pârâtă: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Întrebările preliminare

- 1) Pentru a garanta protecția consumatorilor și a utilizatorilor și respectarea jurisprudenței Uniunii de punere în aplicare a acesteia, este conformă dreptului Uniunii, Directivei 93/13 a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽¹⁾ și, în special, articolului 6 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) din aceasta stabilirea drept criteriu neechivoc de către Tribunal Supremo, în hotărârile sale 44 49 din 23 ianuarie 2019, a faptului că, în contractele de împrumut ipotecar încheiate cu consumatorii, este considerată abuzivă clauza care nu a fost negociată și care stabilește că toate costurile aferente operațiunii de împrumut ipotecar trebuie repercutate asupra împrumutatului și că diversele sume stipulate în clauza abuzivă respectivă, declarată nulă, trebuie repartizate între instituția bancară care a prevăzut o și consumatorul împrumutat, cu scopul de a limita rambursarea sumelor plătite în mod nedatorat în temeiul legislației naționale?

și

Pentru a asigura protecția consumatorilor și a utilizatorilor și respectarea jurisprudenței Uniunii de punere în aplicare a acesteia, este conformă dreptului Uniunii, Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și, în special, articolului 6 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) din aceasta, faptul că Tribunal Supremo efectuează o interpretare supletivă a unei clauze declarate nule, ca urmare a caracterului său abuziv, în ipoteza în care eliminarea acestei clauze și efectele care decurg din aceasta nu afectează subzistența contractului de împrumut cu garanție ipotecară?

- 2) De asemenea, în ceea ce privește articolul 394 din LEC ⁽²⁾, care stabilește criteriul privind obligarea obiectivă la plata cheltuielilor de judecată, trebuie să se considere că, dacă se anulează clauza abuzivă privind costurile, dar efectele nulității respective se limitează la repartizarea respectivelor costuri, se aduce atingere principiilor caracterului neobligatoriu [al clauzelor abuzive] și efectivității prevăzute de dreptul Uniunii Europene, în cazul în care se apreciază că cererea a fost admisă în parte prin hotărâre, aspect care ar putea fi interpretat în sensul că produce un efect disuasiv invers și că, în consecință, interesele legitime ale consumatorilor și ale utilizatorilor rămân neprotejate?

⁽¹⁾ JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

⁽²⁾ Ley de Enjuiciamiento Civil (Codul de procedură civilă).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spania)
la 27 martie 2019 — LG și PK/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.**

(Cauza C-259/19)

(2019/C 246/07)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Părțile din procedura principală

Reclamanți: LG și PK

Pârâtă: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Întrebările preliminare

Pentru a garanta protecția consumatorilor și a utilizatorilor și respectarea jurisprudenței Uniunii de punere în aplicare a acesteia, este conformă dreptului Uniunii, Directivei 93/13 a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽¹⁾ și, în special, articolului 6 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) din aceasta stabilirea drept criteriu neechivoc de către Tribunal Supremo, în hotărârile sale 44-49 din 23 ianuarie 2019, a faptului că, în contractele de împrumut ipotecar încheiate cu consumatorii, este considerată abuzivă clauza care nu a fost negociată și care stabilește că toate costurile aferente operațiunii de împrumut ipotecar trebuie repercutate asupra împrumutatului și că diversele sume stipulate în clauza abuzivă respectivă, declarată nulă, trebuie repartizate între instituția bancară care a prevăzut-o și consumatorul împrumutat, cu scopul de a limita rambursarea sumelor plătite în mod nedatorat în temeiul legislației naționale?

Pentru a asigura protecția consumatorilor și a utilizatorilor și respectarea jurisprudenței Uniunii de punere în aplicare a acesteia, este conform dreptului Uniunii, Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și, în special, articolului 6 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) din aceasta, faptul că Tribunal Supremo efectuează o interpretare supletivă a unei clauze declarate nule, ca urmare a caracterului său abuziv, în ipoteza în care eliminarea acestei clauze și efectele care decurg din aceasta nu afectează subzistența contractului de împrumut cu garanție ipotecară?

(¹) JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 5 aprilie 2019 — DenizBank AG/Verein für Konsumenteninformation

(Cauza C-287/19)

(2019/C 246/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: DenizBank AG

Intimat: Verein für Konsumenteninformation

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 52 punctul 6 litera (a) coroborat cu articolul 54 alineatul (1) din Directiva 2015/2366/UE (¹) (Directiva privind serviciile de plată), potrivit căruia se consideră că utilizatorul serviciilor de plată a acceptat modificările propuse ale condițiilor contractuale dacă, înainte de data propusă a intrării lor în vigoare, utilizatorul serviciilor de plată nu îl informează pe prestatorul de servicii de plată că nu le acceptă, trebuie interpretat în sensul că un acord tacit poate fi convenit și cu un consumator, în mod absolut nelimitat, pentru toate condițiile contractuale posibile?
- 2)
 - a) Articolul 4 punctul 14 din Directiva privind serviciile de plată trebuie interpretat în sensul că funcția NFC a unui card bancar multifuncțional personalizat cu care sunt efectuate plăți cu valoare scăzută din contul de client căruia îi este atașat reprezintă un instrument de plată?
 - b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 2.a):

Articolul 63 alineatul (1) litera (b) din Directiva privind serviciile de plată referitor la derogările aplicabile plăților cu valoare scăzută și monedei electronice trebuie interpretat în sensul că o plată wireless cu valoare scăzută efectuată prin intermediul funcției NFC a unui card bancar multifuncțional personalizat trebuie considerată utilizare anonimă a instrumentului de plată în sensul derogării?

- 3) Articolul 63 alineatul (1) litera (b) din Directiva privind serviciile de plată trebuie interpretat în sensul că un prestator de servicii de plată poate invoca această derogare numai dacă se poate dovedi că, în conformitate cu stadiul obiectiv al tehnicii, instrumentul de plată nu permite blocarea acestuia sau împiedicarea utilizării sale ulterioare?

(¹) Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, p. 35).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Brașov (România) la data de 9 aprilie 2019 —
SO/TP și alții**

(Cauza C-291/19)

(2019/C 246/09)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Brașov

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: SO

Pârâți: TP și alții

Întrebările preliminare

- 1) Mecanismul de cooperare și de verificare (MCV), instituit potrivit Deciziei 2006/928/CE a Comisiei Europene din 13 decembrie 2006, trebuie considerat un act adoptat de o instituție a Uniunii Europene, în sensul articolului 267 TFUE, care poate fi supus interpretării Curții de Justiție a Uniunii Europene?
- 2) Cerințele formulate în rapoartele întocmite în cadrul acestui Mecanism au caracter obligatoriu pentru statul român, în special (dar nu numai) în ceea ce privește necesitatea efectuării unor modificări legislative care să fie în acord cu concluziile MCV-ului, recomandările formulate de Comisia de la Veneția și de Grupul de state împotriva corupției al Consiliului Europei?
- 3) Articolul 2 corelat și cu articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană trebuie interpretate în sensul că în cadrul obligației statului membru de a respecta principiile statului de drept se înscrie și necesitatea ca România să respecte cerințele impuse prin rapoartele din cadrul Mecanismului de cooperare și de verificare (MCV), instituit potrivit Deciziei 2006/928/CE a Comisiei Europene din 13 decembrie 2006 (¹)?

- 4) Principiul independenței judecătorilor, consacrat de articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și de articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii [OR. 2] Europene, astfel cum a fost interpretat prin jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (Marea Cameră, Hotărârea din 27 februarie 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, ECLI:EU:C:2018:117), se opune înființării Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, raportat la modalitatea de numire/revocare din funcție a procurorilor care fac parte din această secție, modalitatea de exercitare a activității în cadrul ei, modul în care este stabilită competența în corelație cu numărul redus de posturi al acestei secții?
- 5) Articolul 47 [al doilea paragraf] din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene vizând dreptul la un proces echitabil prin judecarea cauzei într-un termen rezonabil, se opune înființării Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, raportat la modalitatea de exercitare a activității în cadrul ei și [la] modul în care este stabilită competența în corelație cu numărul redus de posturi al acestei secții?
-
- (¹) Decizia Comisiei din 13 decembrie 2006 de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției (JO 2006, L 354, p. 56, Ediție specială 11/vol. 51, p. 55).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 19 aprilie 2019 —
Ingredion Germany GmbH/Bundesrepublik Deutschland**

(Cauza C-320/19)

(2019/C 246/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ingredion Germany GmbH

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Întrebarea preliminară

Articolul 18 alineatul (1) litera (c) și alineatul (2) al doilea paragraf din Decizia Comisiei Europene 2011/278/UE (¹), coroborat cu articolul 3 litera (h) și articolul 10a din Directiva 2003/87/CE (²) trebuie interpretate în sensul că, pentru operatorii nou-intrați pe piață, factorul de utilizare a capacității aplicabil în ceea ce privește nivelul activității legate de combustibil trebuie să fie limitat la o valoare mai mică de 100 %?

(¹) Decizia Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2011, L 130, p. 1).

(²) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO 2003, L 275, p. 32).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Stockholms tingsrätt, Patent- och marknadsdomstolen (Suedia) la
7 mai 2019 — Konsumentombudsmannen/Mezina AB**

(Cauza C-363/19)

(2019/C 246/11)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Stockholms tingsrätt, Patent- och marknadsdomstolen

Părțile din procedura principală

Reclamant: Konsumentombudsmannen

Pârâtă: Mezina AB

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 5 și 6, coroborate cu dispozițiile articolului 10 alineatul (1) și ale articolului 28 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1924/2006 ⁽¹⁾, reglementează sarcina probei atunci când o instanță națională trebuie să stabilească dacă au fost formulate mențiuni de sănătate nepermise într-o situație în care mențiunile de sănătate în cauză fac obiectul unei cereri introduse în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1924/2006, în condițiile în care cererea respectivă nu a condus încă la o decizie privind acordarea sau neacordarea autorizației, sau sarcina probei este stabilită potrivit dispozițiilor de drept intern?
- 2) În cazul în care răspunsul la întrebarea 1 este că dispozițiile din Regulamentul nr. 1924/2006 reglementează sarcina probei, aceasta revine comerciantului care formulează o anumită mențiune de sănătate sau autorității care a solicitat instanței naționale să interzică comerciantului să continue să formuleze mențiunea respectivă?
- 3) Într-o situație precum cea descrisă în întrebarea 1, articolele 5 și 6, coroborate cu dispozițiile articolului 10 alineatul (1) și ale articolului 28 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1924/2006, reglementează cerințele în materie de probă atunci când o instanță națională trebuie să stabilească dacă sunt formulate mențiuni de sănătate nepermise, sau cerințele în materie de probă sunt stabilite potrivit dispozițiilor de drept intern?
- 4) În cazul în care răspunsul la întrebarea 3 este că dispozițiile din Regulamentul nr. 1924/2006 reglementează cerințele în materie de probă, care sunt cerințele impuse?
- 5) Răspunsul la întrebările 1-4 este influențat de faptul că Regulamentul nr. 1924/2006 [inclusiv articolul 3 litera (a) din regulamentul menționat] și Directiva 2005/29 ⁽²⁾ pot fi aplicate împreună în procedura în fața instanței naționale?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare (JO 2006, L 404, p. 9, Ediție specială 15/vol. 18, p. 244).

⁽²⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO 2005, L 149, p. 22, Ediție specială 15/vol. 14, p. 260).

**Cerere de decizie preliminară formulată de către Tribunalul Bihor (România) la data de 14 mai 2019 —
procedură penală împotriva IG, JH, KI, LJ**

(Cauza C-379/19)

(2019/C 246/12)

Limba de procedură: romana

Instanța de trimitere

Tribunalul Bihor

Părțile din acțiunea principală

IG, JH, KI, LJ

Întrebările preliminare

- 1) Mecanismul de cooperare și de verificare (MCV) instituit potrivit Deciziei 2006/928/CE a Comisiei Europene din 13 decembrie 2006 ⁽¹⁾ și cerințele formulate în rapoartele întocmite în cadrul acestui mecanism au caracter obligatoriu pentru statul român?
- 2) Articolul 2 corelat și cu articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană trebuie interpretate în sensul că în cadrul obligației statului membru de a respecta principiile statului de drept se înscrie și necesitatea ca România să respecte cerințele impuse prin rapoartele din cadrul Mecanismului de cooperare și de verificare (MCV), instituit potrivit Deciziei nr. 2006/928/CE a Comisiei Europene din 13 decembrie 2006, inclusiv în privința abținerii intervenției unei curți constituționale, o instituție politico-jurisdicțională, de a interpreta legea și de a stabili modul concret și obligatoriu de aplicare a ei de către instanțele judecătorești, competența exclusivă atribuită autorității judecătorești și de a institui norme legale noi, competență exclusivă atribuită autorității legislative? Dreptul Uniunii Europene impune înlăturarea efectelor unei astfel de decizii pronunțate de o curte constituțională? Dreptul Uniunii Europene se opune existenței unei norme interne care reglementează răspunderea disciplinară pentru magistratul care înlătură de la aplicare decizia Curții Constituționale, în contextul întrebării formulate?
- 3) Principiul independenței judecătorilor, consacrat de articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și de articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, astfel cum a fost interpretat prin jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (Marea Cameră, Hotărârea din 27 februarie 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), se opune substituirii competențelor lor de decizie Curții Constituționale (Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, Decizia nr. 302 din 4 mai 2017 și Decizia nr. 26 [din 16 ianuarie 2019]), cu consecința lipirii de previzibilitate a procesului penal (aplicare retroactivă) și a imposibilității interpretării și aplicării legii la cauza concretă? Dreptul Uniunii Europene se opune existenței unei norme interne care reglementează răspunderea disciplinară pentru magistratul care înlătură de la aplicare decizia Curții Constituționale, în contextul întrebării formulate?

⁽¹⁾ Decizia Comisiei din 13 decembrie 2006 de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției (JO 2006, L 354, p. 56, Ediție specială 11/vol. 51, p. 55).

Recurs introdus la 20 mai 2019 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 7 martie 2019 în cauza T-389/19 P, Regatul Suediei/Comisia Europeană

(Cauza C-389/19 P)

(2019/C 246/13)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lindenthal, K. Mifsud-Bonnici, G. Tolstoy, agenți)

Celelalte părți din procedură: Regatul Suediei, Regatul Danemarcei, Republica Finlanda, Parlamentul European, Agenția Europeană pentru Produse Chimice

Concluziile recurente

- anularea Hotărârii pronunțate de Tribunal (Camera a cincea) la 7 martie 2019 în cauza T-837/16, Suedia/Comisia, respingerea acțiunii formulate în primă instanță și obligarea Regatului Suediei la plata cheltuielilor de judecată sau, cu titlu subsidiar,
- trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal și soluționarea odată cu fondul a cererilor privind cheltuielile de judecată efectuate în primă instanță și în procedura de recurs și
- menținerea efectelor deciziei atacate.

Motivele și principalele argumente

Apelul privește Hotărârea pronunțată de Tribunal (Camera a cincea) la 7 martie 2019 în cauza T-837/16. În această hotărâre, Tribunalul a anulat Decizia de punere în aplicare C(2016) 5644 final a Comisiei din 7 septembrie 2016 de autorizare a anumitor utilizări ale sulfocromatului galben de plumb și ale cromatului molibdat sulfat roșu de plumb și a respins cererea Comisiei ca efectele deciziei ar trebui menținute până când Comisia ar reexamina cererea de autorizare.

Comisia a invocat patru motive în susținerea recursului.

Primul motiv: la punctele din hotărâre referitoare la standardul probei care trebuie aplicat în analiza alternativelor și în special la punctele 79, 81, 85, 86, 90 și 101 din hotărârea atacată, Tribunalul a săvârșit o eroare vădită de drept în ceea ce privește standardul probatoriu aplicabil în temeiul articolului 60 alineatul (4).

Al doilea motiv: în întregul său raționament și în special la punctele 86, 90 și 96, Tribunalul a săvârșit o eroare vădită de drept în măsura în care nu a ținut deloc seama de puterea discreționară a Comisiei de a stabili valori de referință pentru viabilitatea tehnică și economică în analiza alternativelor în sensul articolului 60 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1907/2006 și a aplicat, așadar, în mod eronat criteriul reexaminării jurisdicționale, interferând cu evaluarea, făcută de Comisie, a considerentelor sociale, economice și tehnice.

Al treilea motiv: la punctele 86, 97 și 98 din hotărârea atacată, Tribunalul a săvârșit o eroare vădită de drept în ceea ce privește decizia atacată, în primul rând, întrucât nu a luat în considerare faptul că nu a fost emisă nicio autorizație pentru utilizări pentru care nu era necesară caracteristica pigmentului de plumb în vederea funcționalității tehnice și, în al doilea rând, întrucât a descris cerințele stabilite în decizia atacată astfel încât să se demonstreze că nu era îndeplinită cerința privind analiza alternativelor prevăzută la articolul 60 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1907/2006.

Al patrulea motiv: punctul 2 din dispozitivul hotărârii atacate, în care Tribunalul dispune nemenținerea efectelor deciziei atacate, se întemeiază pe o eroare vădită de drept cuprinsă la punctul 112 din hotărâre.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgia) la 21 mai 2019 — PN, QO, RP, SQ, TR/Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)

(Cauza C-394/19)

(2019/C 246/14)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamanți: PN, QO, RP, SQ, TR

Pârât: Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)

Întrebarea preliminară

Principiul deplinei eficacități a normelor comunitare și al protecției acestora, astfel cum a fost definit în Hotărârile Francovich și Brasserie du pêcheur, și Directiva 2004/38/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că obligă statul membru, în situația unui străin privat de dreptul de ședere fără examinarea prealabilă a proporționalității ca urmare a unei transpuneri necorespunzătoare în dreptul intern, să suporte, în cadrul sistemului său de asistență socială, nevoile elementare ale reclamantului, altele decât cele de natură medicală, până la pronunțarea asupra situației privind șederea acestuia, cu respectarea dreptului Uniunii?

⁽¹⁾ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO 2004, L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

Cerere de decizie preliminară introdusă de tribunal d'instance de Nice (Franța) la 22 mai 2019 — VT, WU/easyJet Airline Co. Ltd

(Cauza C-395/19)

(2019/C 246/15)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal d'instance de Nice

Părțile din procedura principală

Reclamanți: VT, WU

Pârâtă: easyJet Airline Co. Ltd

Întrebările preliminare

- 1) Cu privire la aplicabilitatea articolului 3 alineatul (2) litera (a) în cazurile de întârziere
 - a) Ținând seama de faptul că dreptul la compensație în cazul refuzului la îmbarcare sau al anulării, prevăzut la articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 din 11 februarie 2004 ⁽¹⁾ a fost extins la cazurile de întârziere a zborurilor printr-o creație jurisprudențială (CJCE, Camera a patra, 19 noiembrie 2009, cauzele C-402/07 și C-432/07, Sturgeon), condiția textuală privind prezentarea pasagerului pentru înregistrare prevăzută la articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 din 11 februarie 2004, aplicabilă doar în cazul refuzului la îmbarcare, este aplicabilă în cadrul unei compensații solicitate de un pasager care este victima întârzierii unui zbor, iar nu a unui refuz la îmbarcare?
 - b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1) litera a), termenul de nu mai târziu de 45 de minute înaintea orei de plecare publicate, prevăzut la articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004, trebuie interpretat, în acest caz, ca fiind nu mai târziu de 45 de minute înaintea noii ore de plecare a zborului întârziat, publicată pe panourile de afișare ale aeroportului sau comunicată pasagerilor?
- 2) Cu privire la sarcina probei privind „prezentarea pentru înregistrare”

În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1) litera a), cu alte cuvinte, în cazul aplicării articolului 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 unei compensații solicitate de un pasager care este victima întârzierii unui zbor:

Condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (2) litera (a) sunt condiții prealabile pe care consumatorul trebuie să le dovedească pentru a solicita aplicarea regulamentului sau o cauză de exonerare a companiei aeriene care îi permite să prezinte registrul pasagerilor pentru a demonstra că consumatorul nu s-a prezentat personal pentru înregistrare „în condițiile prevăzute și la ora indicată în prealabil și în scris (inclusiv prin mijloace electronice) de către operatorul de transport aerian, operatorul de turism sau un agent de voiaj autorizat sau, în cazul în care ora nu este indicată, nu mai târziu de 45 de minute înaintea orei de plecare publicate”, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 din 11 februarie 2004, ținând seama de evoluțiile tehnologice care permit în prezent editarea electronică a cărților de îmbarcare dematerializate, de lipsa oricărei marcări temporale a cărților de îmbarcare pe suport de hârtie, de absența corelativă a oricărei obligații de a se prezenta fizic la un ghișeu de înregistrare și de deținerea exclusiv de către companiile aeriene a tuturor informațiilor referitoare la înregistrarea pasagerilor până la finalizarea operațiunilor de înregistrare?

În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1) litera a), cu alte cuvinte, în cazul aplicării articolului 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 unei compensații solicitate de un pasager care este victima întârzierii unui zbor:

Sarcina probei cu privire la prezentarea efectivă a pasagerului care are calitatea de reclamant în instanță, „în condițiile prevăzute și la ora indicată în prealabil și în scris (inclusiv prin mijloace electronice) de către operatorul de transport aerian, operatorul de turism sau un agent de voiaj autorizat sau, în cazul în care ora nu este indicată, nu mai târziu de 45 de minute înaintea orei de plecare publicate”, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 din 11 februarie 2004, revine exclusiv pasagerului, ținând seama de evoluțiile tehnologice care permit în prezent editarea electronică a cărților de îmbarcare dematerializate, de lipsa oricărei marcări temporale a cărților de îmbarcare pe suport de hârtie, de absența corelativă a oricărei obligații de a se prezenta fizic la un ghișeu de înregistrare și de deținerea exclusiv de către companiile aeriene a tuturor informațiilor referitoare la înregistrarea pasagerilor până la finalizarea operațiunilor de înregistrare?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218, rectificare în JO 2016, L 94, p. 17).

Acțiune introdusă la 24 mai 2019 — Comisia Europeană/Republica Slovenia**(Cauza C-413/19)**

(2019/C 246/16)

*Limba de procedură: slovena***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: M. Kocjan, K. Talabér-Ritz, agenți)*Pârâtă:* Republica Slovenia**Concluziile reclamantei**

Comisia solicită Curții:

- constatarea faptului că, prin limitarea obligației de a dovedi performanța energetică exclusiv la clădirile care sunt în proprietatea sau în folosința administrației publice, Republica Slovenia nu și-a îndeplinit obligația care îi revine în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Directiva privind performanța energetică a clădirilor ⁽¹⁾;
- obligarea Republicii Slovenia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În temeiul articolului 13 alineatul (2) din Directiva (UE) 2010/31/UE, statele membre trebuie să instituie obligația ca, în clădirile pentru care a fost eliberat un certificat de performanță energetică în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) și în care o suprafață utilă totală de peste 500 m² este vizitată frecvent de public, certificatul de performanță energetică să fie fișat într-un loc vizibil publicului. Întrucât Republica Slovenia a instituit o asemenea obligație numai pentru clădirile care sunt în proprietatea instituțiilor publice sau care sunt utilizate de acestea, Comisia a decis să introducă o acțiune în fața Curții.

⁽¹⁾ Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor (JO 2010 L 153, p. 13).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 23 mai 2019 — Recylex SA și alții/Comisia Europeană

(Cauza T-222/17) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Piața reciclării bateriilor plumb-acid pentru automobile — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Coordonarea prețurilor de achiziționare — Amenzi — Punctul 26 din Comunicarea din 2006 privind cooperarea — Punctul 37 din Orientările privind calcularea cuantumului amenzilor — Competență de fond”)

(2019/C 246/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Recylex SA (Paris, France), Fonderie et Manufacture de Métaux SA (Bruxelles, Belgia), Harz-Metall GmbH (Goslar, Germania) (reprezentanți: M. Wellinger, S. Reinart și K. Bongs, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: I. Rogalski, J. Szczodrowski și F. van Schaik, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește reducerea cuantumului amenzii aplicate reclamantelor prin Decizia C(2017) 900 final a Comisiei din 8 februarie 2017 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE (cazul AT.40018 — Reciclarea bateriilor pentru automobile)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux SA și Harz-Metall GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 195, 19.6.2017.

Hotărârea Tribunalului din 23 mai 2019 — KPN/Comisia**(Cauza T-370/17) ⁽¹⁾**

(„Concurență — Concentrări — Piața neerlandeză a serviciilor de televiziune și a serviciilor de telecomunicații — Societate în comun cu funcționalitate deplină — Decizie prin care concentrarea este declarată compatibilă cu piața internă și cu Acordul privind SEE — Angajamente — Piață relevantă — Efecte verticale — Eroare vădită de apreciere — Obligația de motivare”)

(2019/C 246/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: KPN BV (Haga, Țările de Jos) (reprezentanți: P. van Ginneken și G. Béquet, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. van Vliet, G. Conte, J. Szczodrowski și F. van Schaik, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: VodafoneZiggo Group Holding BV (Amsterdam, Țările de Jos), Vodafone Group plc (Newbury, Regatul Unit), Liberty Global Europe Holding BV (Amsterdam) (reprezentanți: W. Knibbeler, E. Raedts și A. Pliego Selie, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea Deciziei C(2016) 5165 final a Comisiei din 3 august 2016 prin care se declară compatibilă cu piața internă și cu Acordul privind SEE operațiunea de concentrare vizând dobândirea de către Vodafone Group și de către Liberty Global Europe Holding a controlului comun asupra unei societăți în comun cu funcționalitate deplină (cazul COMP/M.7978 — Vodafone — Liberty Global — Dutch JV)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) KPN BV suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană, de VodafoneZiggo Group Holding BV, de Vodafone Group plc și de Liberty Global Europe Holding BV.

⁽¹⁾ JO C 249, 31.7.2017.

Ordonanța Tribunalului din 15 mai 2019 — Novartis Europharm/Comisia**(Cauza T-269/15) ⁽¹⁾****(„Medicamente de uz uman — Autorizație de introducere pe piață a medicamentului «Vantobra» — Tobramicină — Retragerea actului atacat — Litigiu rămas fără obiect — Nepronunțare asupra fondului”)**

(2019/C 246/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Novartis Europharm Ltd (Camberley, Regatul Unit) (reprezentant: C. Schoonderbeek, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: M. Šimerdová, A. Sipos și K. Mifsud-Bonnici, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Pari Pharma GmbH (Starnberg, Germania) (reprezențanți: M. Epping și W. Rehmann, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea Deciziei de punere în aplicare C(2015) 1977 final a Comisiei din 18 martie 2015 privind autorizația de introducere pe piață pentru „Vantobra” — tobramicină, medicament de uz uman, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesară pronunțarea asupra prezentei acțiuni.
- 2) Novartis Europharm Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Pari Pharma GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 279, 24.8.2015.

Ordonanța Tribunalului din 17 mai 2019 — Deutsche Lufthansa/Comisia**(Cauza T-764/15) ⁽¹⁾**

(„Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Măsuri puse în aplicare de Germania în favoarea aeroportului Frankfurt-Hahn — Decizie de declarare a ajutoarelor parțial compatibile cu piața internă — Decizie prin care se constată inexistența unui ajutor de stat — Aide indirecte — Lipsa unei afectări individuale — Inadmisibilitate”)

(2019/C 246/20)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Germania) (reprezentant: A. Martin-Ehlers, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: T. Maxian Rusche, K. Herrmann și D. Recchia, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Land Rheinland-Pfalz (Allemagne) (représentant: C. Koenig, profesor)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea Deciziei (UE) 2016/788 a Comisiei din 1 octombrie 2014 privind ajutorul de stat SA.32833 (11/C) (ex 11/NN) pus în aplicare de Germania pentru mecanismele de finanțare instituite în perioada 2009-2011 în favoarea aeroportului Frankfurt-Hahn (JO 2016, L 134, p. 1)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Deutsche Lufthansa AG suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană și de Landul Rheinland-Pfalz.

⁽¹⁾ JO C 68, 22.2.2016.

Ordonanța Tribunalului din 22 mai 2019 — Puma/EUIPO — CMS (CMS Italy)**(Cauza T-161/16) ⁽¹⁾**

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca figurativă CMS Italy — Mărci internaționale figurative anterioare care reprezintă o felină în salt spre stânga — Motive relative de refuz — Renumele mărcilor anterioare — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Dovada renumelui — Decizii anterioare ale EUIPO prin care se constată renumele mărcilor anterioare — Luarea în considerare a acestor decizii — Obligația de motivare — Principiul bunei administrări”)

(2019/C 246/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Puma SE (Herzogenaurach, Germania) (reprezentant: P. González-Bueno Catalán de Ocón, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Walicka, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Costruzione Macchine Speciali Srl (CMS) (Alonte, Italia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 29 ianuarie 2016 (cauza R 229/2015-2 privind o procedură de opoziție între Puma și Costruzione Macchine Speciali (CMS))

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 29 ianuarie 2016 (cauza R 229/2015-2).
- 2) Obligă EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor ale Puma SE.

⁽¹⁾ JO C 222, 20.6.2016.

Ordonanța Tribunalului din 15 mai 2019 — Metrans/Comisia și INEA(Cauza T-262/17) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Decizia Comisiei de a acorda finanțare pentru propunerile de proiecte de transport în temeiul Mecanismului pentru Interconectarea Europei (MIE) «Terminal multimodal de containere Paskov, faza III» și «Terminal intermodal Melnik, fazele 2 și 3» — Termen de introducere a acțiunii — Punct de plecare — Tardivitate — Inadmisibilitate”)

(2019/C 246/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Metrans a.s. (Praga, Republica Cehă) (reprezentant: A. Schwarz, avocat)

Pârâte: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Hottiaux și J. Samnadda, agenți), Agenția Executivă pentru Inovare și Rețele (reprezentanți: I. Ramallo și D. Silhol, agenți, asistați de A. Duron, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect, pe de o parte, anularea Deciziei de punere în aplicare C (2016) 5047 final a Comisiei din 5 august 2016 de stabilire a listei de propuneri eligibile pentru a beneficia de asistență financiară din partea Uniunii Europene în domeniul Mecanismului pentru Interconectarea Europei (MIE) — Sectorul transporturilor „Terminal multimodal de containere Paskov, faza III” și „Terminal intermodal Melnik, fazele 2 și 3”, și, pe de altă parte, anularea celor două convenții referitoare la aceste două propuneri încheiate de INEA.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Obligă Metrans a.s. să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană și de Agenția Executivă pentru Inovare și Rețele.

⁽¹⁾ JO C 239, 24.7.2017.

Ordonanța Tribunalului din 6 iunie 2019 — Czarnecki/Parlamentul(Cauza T-230/18) ⁽¹⁾

(„Drept instituțional — Membru al Parlamentului European — Afirmații împotriva unui alt deputat al Parlamentului — Încetare anticipată a mandatului și a funcției de vicepreședinte al Parlamentului — Dreptul la apărare — Abuz de putere — Egalitate de tratament”)

(2019/C 246/23)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Ryszard Czarnecki (Varșovia, Polonia) (reprezentant: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: N. Görlitz, S. Seyr și S. Alonso de León, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se solicită anularea deciziei Parlamentului din 7 februarie 2018 prin care s-a pus capăt în mod anticipat mandatului de vicepreședinte al Parlamentului acordat reclamantului.

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Îl obligă pe domnul Ryszard Czarnecki la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii măsurilor provizorii.*

(¹) JO C 231, 2.7.2018.

Ordonanța Tribunalului din 23 mai 2019 — Fujifilm Recording Media/EUIPO — iTernity (d:ternity)

(Cauza T-609/18) (¹)

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale d:ternity — Marca verbală anterioară iTernity — Retragera cererii de declarare a nulității înainte de introducerea acțiunii — Caducitatea deciziei atacate — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Acțiune în parte inadmisibilă și în parte vădit nefondată”)

(2019/C 246/24)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Fujifilm Recording Media GmbH (Klewe, Germania) (reprezentanți: R.-D. Härer, C. Schultze, C. Weber, H. Ranzinger și C. Gehweiler, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: M. Fischer, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: iTernity GmbH (Fribourg, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 25 iulie 2018 (cauza R 2324/2017–4) privind o procedură de declarare a nulității între iTernity și Fujifilm Recording Media

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 445, 10.12.2018.

Ordonanța Tribunalului din 20 mai 2019 — Apple/EUIPO — Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (SWIFT)

(Cauza T-685/18) (¹)

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Retrageră a cererii de înregistrare — Nepronunțare asupra fondului”)

(2019/C 246/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Apple Inc. (Cupertino, California, Statele Unite) (reprezentanți: J. Olsen și P. Andreottola, solicitors)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: H. O'Neill, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRL (La Hulpe, Belgia) (reprezentant: G. Glas, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 30 august 2018 (cauza R 476/2018-5) privind o procedură de opoziție între Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRL și Apple Inc.

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*
- 2) *Apple Inc. și Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRL suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată și suportă fiecare jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).*

(¹) JO C 25, 21.1.2019.

Ordonanța Tribunalului din 20 mai 2019 — Phrenosși alții/Comisia**(Cauza T-715/18) ⁽¹⁾**

(„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Planificarea, pregătirea, promovarea și punerea în aplicare a evenimentului «Zilele europene ale Dezvoltării» — Respingerea ofertei unui ofertant și atribuirea contractului unui alt ofertant — Anularea procedurii de atribuire a unui contract — Dispariția obiectului litigiului — Nepronunțare asupra fondului”)

(2019/C 246/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Phrenos SPRL (Mont-sur-Marchienne, Belgia), Akkanto, (Watermael-Boitsfort, Belgia), Operational Management Solutions (Chaumont-Gistoux, Belgia) (reprezentanți: R. Jafferli și R. van Melsen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Aresu, J. Estrada de Solà și A. Katsimerou, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, având ca obiect anularea deciziei Comisiei din 27 noiembrie 2018, de respingere a ofertei depuse de consortium-ul format de reclamante în cadrul cererii de ofertă EuropeAid/139729/DH/SER/BE referitoare la planificarea, pregătirea, promovarea și punerea în aplicare a evenimentului „Zilele europene ale Dezvoltării” pentru Direcția Generală Cooperare Internațională și Dezvoltare din cadrul Comisiei, și de atribuire a acestui contract unui alt ofertant.

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului prezentei cauze.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv cele aferente procedurii de măsuri provizorii, cu excepția celor aferente cererii de intervenție a Pomilio Blumm Srl în procedura de măsuri provizorii.
- 3) Phrenos SPRL, Akkanto, Operational Management Solutions, Comisia și Pomilio Blumm suportă propriile cheltuieli de judecată aferente cererii de intervenție a Pomilio Blumm în procedura de măsuri provizorii.

⁽¹⁾ JO C 72, 25.2.2019.

Ordonanța Tribunalului din 7 iunie 2019 — Telemark plus/EUIPO (Telemarkfest)**(Cauza T-719/18) ⁽¹⁾**

(„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Telemarkfest — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)

(2019/C 246/27)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Telemark plus eV (Alturied, Germania) (reprezentant: S. Schenk, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: M. Eberl și M. Fischer, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 25 septembrie 2018 (cauza R 346/2018–4), privind o cerere de înregistrare a semnului verbal Telemarkfest ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea ca fiind vădit lipsită de orice temei juridic.*
- 2) *Obligă Telemark plus eV la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 44, 4.2.2019.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 8 mai 2019 — AlpaSuri/Comisia

(Cauza T-254/19 R)

(„Măsurile provizorii — Import de alpacale — Cerere de acordare de măsuri provizorii — Lipsa urgenței”)

(2019/C 246/28)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: AlpaSuri GbR Barbara Bruns & Wolfgang Stamp (Winsen, Germania) (reprezentant: U. Schrömbges, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Eggers și B. Hofstötter, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE prin care se solicită acordarea unor măsuri provizorii de autorizare a importului de alpacale din Canada pe teritoriul Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) *Respinge cererea de măsuri provizorii.*
- 2) *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*

Acțiune introdusă la 15 aprilie 2019 — Assi/Consiliul**(Cauza T-256/19)**

(2019/C 246/29)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamant:* Bashar Assi (Damasc, Siria) (reprezentant: L. Cloquet, avocat)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare (PESC) 2019/87 a Consiliului din 21 ianuarie 2019 ⁽¹⁾, în măsura în care îl privește pe reclamant,
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (PESC) 2019/85 al Consiliului din 21 ianuarie 2019 ⁽²⁾, în măsura în care îl privește pe reclamant și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe săvârșirea de către pârât a unei erori vădite de apreciere a faptelor atunci când a afirmat că reclamantul ar sprijini regimul sirian și ar profita de pe urma acestuia, deși această opinie ar fi complet nefondată.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului general al proporționalității și pe faptul că efectele măsurilor adoptate în actele atacate ar determina considerarea acestora ca disproporționate în sine. Consecințele economice ale sancțiunilor aplicate împotriva reclamantului ar fi dezastruoase și disproporționate în raport cu scopurile pe care ar trebuie să le atingă actele atacate.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare disproporționată a dreptului de proprietate și a dreptului la muncă, întrucât măsurile contestate ar împiedica folosința netulburată de către reclamant a proprietății sale și libertatea sa economică, prin încălcarea Primului protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe un abuz de putere. Actele atacate ar fi fost adoptate cu scopul atingerii altor obiective decât cele menționate în acestea, și anume vizarea reclamantului însuși în locul regimului, pentru motive care nu îi sunt cunoscute, și, prin urmare, ar fi viciate de un abuz de putere.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare prevăzute la articolul 296 alineatul (2) TFUE. Motivarea actelor atacate ar fi, în realitate, doar o formalitate și probabil nu ar fi fost analizată cu atenție de pârât.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe o încălcare a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil. Reclamantul nu ar fi putut să obțină o audiere înainte de impunerea măsurilor restrictive contestate și, prin urmare, nu ar fi putut să își exercite în mod corect dreptul la apărare, inclusiv dreptul la un proces echitabil, garantate în special prin articolul 6 paragraful 3 din Convenția europeană a drepturilor omului și prin articolul 48 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ Decizia de punere în aplicare (PESC) 2019/87 a Consiliului din 21 ianuarie 2019 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2019, L 18I, p. 13).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/85 al Consiliului din 21 ianuarie 2019 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2019, L 18I, p. 4).

Acțiune introdusă la 1 mai 2019 — Arbuzov/Consiliul**(Cauza T-289/19)**

(2019/C 246/30)

*Limba de procedură: ceha***Părțile***Reclamant:* Sergej Arbuzov (Kiev, Ucraina) (reprezentant: M. Mleziva, avocat)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea, pe de o parte, a Deciziei (PESC) 2019/354 a Consiliului din 4 martie 2019 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina și, pe de altă parte, a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/352 al Consiliului din 4 martie 2019 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant și
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și a celor efectuate de reclamant.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare.

În susținerea acțiunii formulate, reclamantul arată în special că, cu ocazia adoptării deciziei atacate, Consiliul Uniunii Europene nu a dat dovadă de diligență necesară întrucât, înainte de adoptarea deciziei menționate, el nu a examinat nici alegațiile, nici probele prezentate de reclamant, care pledau în favoarea acestuia din urmă, și s-a bazat în principal pe o scurtă prezentare a procurorului general al Ucrainei, nesolicitând nicio informație suplimentară cu privire la desfășurarea anchetei în Ucraina.

2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate al reclamantului.

În această privință, reclamantul susține că măsurile restrictive care au fost luate împotriva lui sunt disproportionale, depășesc ceea ce este necesar și încălcă garanțiile internaționale referitoare la protecția dreptului de proprietate al reclamantului.

Acțiune introdusă la 3 mai 2019 — Pšonka/Consiliul**(Cauza T-291/19)**

(2019/C 246/31)

*Limba de procedură: ceha***Părțile**

Reclamant: Viktor Pavlovič Pšonka (Kiev, Ucraina) (reprezentant: M. Mleziva, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea, pe de o parte, a Deciziei (PESC) 2019/354 a Consiliului din 4 martie 2019 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina și, pe de altă parte, a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/352 al Consiliului din 4 martie 2019 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant și
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și a celor efectuate de reclamant.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă @@ motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare.

În susținerea acțiunii formulate, reclamantul arată în special că, cu ocazia adoptării deciziei atacate, Consiliul Uniunii Europene nu a dat dovadă de diligența necesară întrucât, înainte de adoptarea deciziei menționate, el nu a examinat nici alegațiile, nici probele prezentate de reclamant, care pledau în favoarea acestuia din urmă, și s-a bazat în principal pe o scurtă prezentare a procurorului general al Ucrainei, nesolicitând nicio informație suplimentară cu privire la desfășurarea anchetei în Ucraina.

2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate al reclamantului.

În această privință, reclamantul susține că măsurile restrictive care au fost luate împotriva lui sunt disproportionale, depășesc ceea ce este necesar și încalcă garanțiile internaționale referitoare la protecția dreptului de proprietate al reclamantului.

3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantului care îi sunt conferite prin Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În această privință, reclamantul susține că adoptarea măsurilor restrictive împotriva sa a adus atingere dreptului său la un proces echitabil, prezumției de nevinovăție și protecției proprietății private.

Acțiune introdusă la 3 mai 2019 — Pšonka/Consiliul**(Cauza T-292/19)**

(2019/C 246/32)

*Limba de procedură: ceha***Părțile**

Reclamant: Artem Viktorovič Pšonka (Kramatorsk, Ucraina) (reprezentant: M. Mleziva, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea, pe de o parte, a Deciziei (PESC) 2019/354 a Consiliului din 4 martie 2019 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina și, pe de altă parte, a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/352 al Consiliului din 4 martie 2019 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant și
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și a celor efectuate de reclamant.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare.

În susținerea acțiunii formulate, reclamantul arată în special că, cu ocazia adoptării deciziei atacate, Consiliul Uniunii Europene nu a dat dovadă de diligență necesară întrucât, înainte de adoptarea deciziei menționate, el nu a examinat nici alegațiile, nici probele prezentate de reclamant, care pledau în favoarea acestuia din urmă, și s-a bazat în principal pe o scurtă prezentare a procurorului general al Ucrainei, nesolicitând nicio informație suplimentară cu privire la desfășurarea anchetei în Ucraina.

2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate al reclamantului.

În această privință, reclamantul susține că măsurile restrictive care au fost luate împotriva lui sunt disproporționate, depășesc ceea ce este necesar și încalcă garanțiile internaționale referitoare la protecția dreptului de proprietate al reclamantului.

3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantului care îi sunt conferite prin Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În această privință, reclamantul susține că adoptarea măsurilor restrictive împotriva sa a adus atingere dreptului său la un proces echitabil, prezumției de nevinovăție și protecției proprietății private.

Acțiune introdusă la 14 mai 2019 — PNB Banka și alții/BCE**(Cauza T-301/19)**

(2019/C 246/33)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamanți: PNB Banka AS (Riga, Letonia), CR (*), CT (*) (reprezentanți: O. Behrends și M. Kirchner, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea deciziei BCE din 1 martie 2019 de clasificare a PNB Banka ca fiind entitate importantă;
- obligarea BCE la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă zece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că BCE a presupus în mod eronat că articolul 6 alineatul 5 litera (b) din Regulamentul MSU ⁽¹⁾ are în vedere o decizie de clasificare.
 - Reclamanții arată că articolul 6 alineatul 5 litera (b) din Regulamentul MUS abilitează numai BCE să exercite ea însăși toate competențele relevante ale unei autorități competente naționale. Articolul 39 alineatul (5) din Regulamentul-cadru privind MUS ⁽²⁾ nu poate modifica natura deciziei adoptate în temeiul articolului 6 alineatul 5 litera (b) din Regulamentul MUS. În cazul în care Tribunalul ar concluziona că articolul 39 alineatul (5) a doua teză din Regulamentul-cadru privind MUS modifică natura deciziei menționate, reclamanții invocă nelegalitatea articolului 39 alineatul (5) a doua teză.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că BCE și-a întemeiat decizia pe supoziții eronate în ceea ce privește condițiile și finalitatea articolului 6 alineatul 5 litera (b) din Regulamentul MUS și a omis în special să țină seama de natura excepțională a unei decizii adoptate în temeiul acestei dispoziții.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că BCE nu a examinat și nu a evaluat cu atenție și cu imparțialitate toate aspectele relevante ale cazului individual pentru a aprecia necesitatea unei decizii în temeiul articolului 6 alineatul 5 litera (b) din Regulamentul MUS.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a săvârșit mai multe încălcări ale normelor fundamentale de procedură.

(*) Informații șterse sau înlocuite în contextul cadrului legal de protecție a datelor cu caracter personal și/sau a confidențialității.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că BCE nu și-a exercitat puterea de apreciere în conformitate cu articolul 6 alineatul 5 litera (b) din Regulamentul MUS.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat principiul proporționalității.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat principiul *nemo auditur*.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat principiul egalității de tratament.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat principiile încrederii legitime și securității juridice.
— Reclamanții susțin că decizia atacată nu este clară și dă naștere insecurității juridice și că ea încalcă încrederea legitimă a PNB Banka întemeiată pe schimburile anterioare cu BCE și cu Financial and Capital Markets Commission (Comisia piețelor financiare și a capitalurilor).
10. Al zecelea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat articolul 19 și considerentul (75) din Regulamentul MUS și a săvârșit un abuz de putere.

(¹) Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO 2013, L 287, p. 63).

(²) Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între Banca Centrală Europeană și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate (Regulamentul-cadru privind MUS) (BCE/2014/17) (JO 2014, L 141, p. 1).

Acțiune introdusă la 20 mai 2019 — BRF Singapore Foods/EUIPO — Tipiak (Sadia)

(Cauza T-309/19)

(2019/C 246/34)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: BRF Singapore Foods Pte Ltd (Singapore, Singapore) (reprezentant: C. Mateu, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Tipiak (Saint-Aignan de Grand Lieu, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul/Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Sadia în culorile negru și alb — cererea de înregistrare nr. 12 084 356

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 19 martie 2019 în cauza R 1834/2018-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea Tipiak la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea principiilor generale ale Uniunii privind buna administrare și egalitatea de tratament;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 94 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 20 mai 2019 — BRF Singapore Foods/EUIPO — Tipiak (SADIA)

(Cauza T-310/19)

(2019/C 246/35)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: BRF Singapore Foods Pte Ltd (Singapore, Singapore) (reprezentant: C. Mateu, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Tipiak (Saint-Aignan de Grand Lieu, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta din fața Tribunalului

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale SADIA — Cererea de înregistrare nr. 12 084 273

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 19 martie 2019 în cauza R 1857/2018-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea Tipiak la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea principiilor generale ale Uniunii Europene ale bunei administrări și egalității de tratament;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 94 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 22 mai 2019 — Taghani/Comisia

(Cauza T-313/19)

(2019/C 246/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Jamal Taghani (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: A. Champetier și S. Rodrigues, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă și fondată;
- anularea deciziilor atacate;

— obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii având ca obiect anularea, în primul rând, a deciziei EPSO din 23 iulie 2018 de respingere a cererii sale de despăgubire introduse în legătură cu participarea sa la concursul EPSO/AST/111/10 și, în al doilea rând, dacă este necesar, a deciziei din 14 februarie 2019 de respingere a reclamației sale, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 340 al doilea paragraf TFUE și pe erorile vădite de apreciere în examinarea efectuată de pârâtă cu privire la cele trei condiții de angajare a răspunderii extracontractuale a Uniunii.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări, a obligației de sollicitudine și a obligației de motivare care decurge din aceasta, pentru motivul că pârâta nu a luat poziție, în deciziile atacate, cu privire la dezvoltările reclamației referitoare la două condiții de angajare a răspunderii extracontractuale a Uniunii, și anume existența unor greșeli și legătura de cauzalitate.

Acțiune introdusă la 22 mai 2019 — BT/Comisia

(Cauza T-315/19)

(2019/C 246/37)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: BT (reprezentant: J.-N. Louis, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei din 20 iulie 2018 prin care se refuză acordarea pensiei de urmaș reclamantei;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe nelegalitatea condiției privind anterioritatea de cinci ani stabilită prin articolul 20 din anexa VIII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene, întrucât, în primul rând, aceasta ar crea o discriminare arbitrară între funcționarii în activitate și funcționarii cărora le-a fost aprobată pensionarea. În al doilea rând, reclamanta consideră că, deși criteriul duratei minime de un an este adecvat pentru combaterea fraudei legate de căsătorie, o durată minimă de cinci ani este, la rândul său, arbitrară, inadecvată și injustă. În al treilea rând, o asemenea condiție ar fi de natură să excludă în mod injust de la beneficiul pensiei de urmaș soțul unui funcționar decedat angajat, totuși, într-un plan de viață comună.
 2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 1 d din Statutul funcționarilor Uniunii Europene.
-

Acțiune introdusă la 23 mai 2019 — Thunus și alții/BEI**(Cauza T-318/19)**

(2019/C 246/38)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamanți: Vincent Thunus (Contern, Luxemburg) și alți 7 reclamanți (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiție

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă și întemeiată, inclusiv a excepției de nelegalitate pe care o conține;
- în consecință,
 - anularea deciziei conținute în fișele de salariu ale reclamanților din luna februarie 2019, decizie prin care se stabilește ajustarea anuală a remunerației de bază limitată la 0,8 % pentru anul 2019 și, prin urmare, anularea deciziilor similare cuprinse în fișele de salariu ulterioare;
- prin urmare, obligarea pârâtei
 - la plata, pentru repararea prejudiciului material, (i) a soldului de salariu corespunzător aplicării ajustării anuale pentru 2019, așadar o creștere cu 1,2 %, pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2019 și 31 decembrie 2019; (ii) a soldului de salariu corespunzător consecințelor aplicării ajustării anuale de 0,8 % pentru 2019 asupra cuantumului salariilor care vor fi plătite începând din ianuarie 2019; (iii) a dobânzilor moratorii aplicate la soldurile de salarii datorate până la plata completă a sumelor datorate, rata dobânzii moratorii care urmează a fi aplicată trebuind să fie calculată pe baza ratei stabilite de Banca Centrală Europeană pentru principalele operațiuni de refinanțare, aplicabilă în perioada în cauză, majorată cu trei puncte;
- dacă este cazul, exceptând situația în care le prezintă din proprie inițiativă, obligarea pârâtei, cu titlul de măsuri de organizare a procedurii, să prezinte următoarele documente:
 - Decizia Consiliului de administrație al BEI din 18 iulie 2017 (CA/505/17);
 - Raportul subcomitetului de salarizare adresat Consiliului de administrație din decembrie 2018;

- Decizia Consiliului de administrație din 11 decembrie 2018 (anexa 3 la PV/19/01);
- Decizia Comitetului de direcție din 30 ianuarie 2019 (MC-018-ADM-20190130);
- Nota Direcției resurse umane din 18 ianuarie 2019 (CS-PERS/HRPLC/DIR/2019-001/ABGS);
- obligarea părții la plata ansamblului cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantii invocă, pe de o parte, în ceea ce privește decizia Consiliului de administrație din 18 iulie 2017, două motive și, respectiv, pe de altă parte, în ceea ce privește deciziile Comitetului de direcție din decembrie 2018 și din ianuarie 2019, patru motive.

În ceea ce privește decizia Consiliului de administrație din 18 iulie 2017:

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea încrederii legitime și a drepturilor dobândite.

În ceea ce privește deciziile Comitetului de direcție din decembrie 2018 și din ianuarie 2019:

1. Primul motiv, întemeiat pe necompetența autorului actului atacat și pe încălcarea articolului 18 din Regulamentul de procedură.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea garanțiilor procedurale prevăzute la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de consultare a Colegiului.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității.

În ceea ce privește cererea de despăgubire, reclamantii solicită plata diferenței de remunerație datorată așadar 1,2 % de la 1 ianuarie 2019 (inclusiv impactul acestei creșteri asupra beneficiilor pecuniare) majorată cu dobânzi de întârziere.

Acțiune introdusă la 27 mai 2019 — BV/Comisia

(Cauza T-320/19)

(2019/C 246/39)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: BV (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 17 septembrie 2018 prin care dobânzile aferente capitalului reprezentând drepturile sale de pensie transferate nu i-au fost restituite;
- în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe lipsa temeiului legal și pe nemotivarea deciziei atacate.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (6) din Dispozițiile generale de punere în aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut, adoptate de Comisie.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe îmbogățirea fără justă cauză a Uniunii, prin repartizarea la bugetul Uniunii Europene a sumei deduse în temeiul revalorizării capitalului.

Acțiune introdusă la 27 mai 2019 — El-Qaddafi/Consiliul

(Cauza T-322/19)

(2019/C 246/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi (Muscat, Oman) (reprezentant: S. Bafadhel, barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare (PESC) 2017/497 a Consiliului din 21 martie 2017 privind punerea în aplicare a Deciziei (PESC) 2015/1333 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia, în măsura în care menține numele reclamantei pe lista de la anexele I și III la Decizia (PESC) 2015/1333 a Consiliului din 31 iulie 2015 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia;

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/489 al Consiliului din 21 martie 2017 privind punerea în aplicare a articolului 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2016/44 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia, în măsura în care menține numele reclamantei pe lista de la anexa II la Regulamentul (UE) 2016/44 al Consiliului din 18 ianuarie 2016 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia, și
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii din fața Tribunalului în conformitate cu regulamentul său de procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că Consiliul Uniunii Europene nu a acționat la timp în ceea ce privește notificarea actelor atacate referitoare la reclamantă. Acest lucru constituie o încălcare a normelor substanțiale de procedură privind dreptul la protecție jurisdicțională efectivă care a cauzat un prejudiciu reclamantei.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că decizia Comisiei de menținere a reclamantei pe listă este bazată pe motive identice cu cele legate de măsurile restrictive anulate anterior prin Hotărârea Tribunalului din 28 martie 2017 în cauza T-681/14, cu încălcarea principiilor *res judicata* și securității juridice și a dreptului la o cale de atac efectivă.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că actele atacate nu menționează un temei legal pentru menținerea reclamantei pe listă, în pofida schimbării fundamentale a circumstanțelor din Libia. Consiliul nu a furnizat motive individuale, specifice și concrete pentru actele atacate, care nu sunt fundamentate suficient de înscrisuri justificative.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că actele atacate încalcă drepturile fundamentale ale reclamantei, în special dreptul la sănătate, dreptul la viața de familie, dreptul de proprietate și dreptul de apărare în mod eficient, astfel cum sunt garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 28 mai 2019 — Cipriani/EUIPO — Hotel Cipriani (ARRIGO CIPRIANI)

(Cauza T-325/19)

(2019/C 246/41)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamant: Arrigo Cipriani (Veneția, Italia) (reprezentanți: S. Bergia și G. Sironi, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Hotel Cipriani Srl (Veneția, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamantul

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative ARRIGO CIPRIANI — cererea de înregistrare nr. 14 063 838

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 25 martie 2019 în cauza R 406/2018-4

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- respingerea opoziției formulate de Hotel Cipriani s.r.l. sau trimiterea cauzei la EUIPO pentru ca acesta să decidă în conformitate cu hotărârea;
- dispunerea rambursării integrale a cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri, inclusiv a celor aferente etapelor procedurale precedente în fața EUIPO, în favoarea domnului Arrigo Cipriani.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 18 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 47 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei.

Acțiune introdusă la 29 mai 2019 — „Scorify”/EUIPO — Scor (SCORIFY)

(Cauza T-328/19)

(2019/C 246/42)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: „Scorify” UAB (Vilnius, Lituania) (reprezentant: V. Viešūnaitė, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Scor SE (Paris, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: înregistrarea mărcii Uniunii Europene figurative de culoare roșu, alb și albastru închis SCORIFY — cererea de înregistrare nr. 16 214 521

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei de recurs a EUIPO din 26 martie 2019 în cauza R 1639/2018-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- analizarea cu atenție a concluziilor inițiale și a motivelor acțiunii și modificarea deciziei Camerei de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală în sensul că recunoașterii faptului că era justificată calea de atac în fața camerei de recurs, astfel că opoziția trebuia să fie respinsă;
- obligarea celeilalte părți să suporte cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă, potrivit articolelor 134, 139, 140 și 190 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 31 mai 2019 — 12seasons/EUIPO — Société Immobilière et Mobilière de Montagny (BE EDGY BERLIN)

(Cauza T-329/19)

(2019/C 246/43)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: 12seasons GmbH (Berlin, Germania) (reprezentant: M. Gail, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Société Immobilière et Mobilière de Montagny (Roanne, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă BE EDGY BERLIN — marca Uniunii Europene nr. 15 981 921

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei cincea de recurs a EUIPO din 19 martie 2019 în cauza R 1522/2018-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 60 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 3 iunie 2019 — Pierre Balmain/EUIPO (Reprezentarea unui cap de leu încercuit de inele care formează un lanț)

(Cauza T-331/19)

(2019/C 246/44)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Pierre Balmain SAS (Paris, Franța) (reprezentant: J. Iglesias Monravá, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative (Reprezentarea unui cap de leu încercuit de inele care formează un lanț) — cererea de înregistrare nr. 17 505 099

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 21/3/2019 în cauza R 1223/2018-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;

- admiterea înregistrării mărcii Uniunii Europene nr. 17 515 099 pentru produsele respinse din clasele 14 și 26;
- obligarea la plata cheltuielilor de judecată a părții care s-ar opune acestei acțiuni.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și a articolului 2 din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 3 iunie 2019 — Pierre Balmain SAS/EUIPO (Reprezentarea unui cap de leu încercuit de inele care formează un lanț)

(Cauza T-332/19)

(2019/C 246/45)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Pierre Balmain SAS (Paris, Franța) (reprezentant: J. Iglesias Monravá, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cererea de înregistrarea unei mărci a Uniunii Europene figurative (Reprezentarea unui cap de leu încercuit de inele care formează un lanț) — cererea de înregistrarea nr. 17 515 115.

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 21 martie 2019 în cauza R 1224/2018-5.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- admiterea înregistrării mărcii Uniunii Europene nr. 17 515 115 pentru produsele respinse din clasele 14 și 26;
- obligarea părții care se va opune acestei acțiuni la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și a articolului 2 din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

Acțiune introdusă la 30 mai 2019 — Ntolas/EUIPO — General Nutrition Investment (GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES)

(Cauza T-333/19)

(2019/C 246/46)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamant: Christos Ntolas (Wuppertal, Germania) (reprezentant: C. Renger, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: General Nutrition Investment Co. (Wilmington, Delaware, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamantul

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES — cererea de înregistrare nr. 13 116 678

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 11 martie 2019 în cauza R 1343/2017-5

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- respingerea opoziției;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (EU) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului

Acțiune introdusă la 3 iunie 2019 — Cantieri del Mediterraneo/Comisia**(Cauza T-335/19)**

(2019/C 246/47)

*Limba de procedură: italiana***Părțile***Reclamantă:* Cantieri del Mediterraneo SpA (Napoli, Italia) (reprezentanți: F. Munari și L. Calzolari, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

— Reclamanta solicită Tribunalului anularea articolului 1 din decizia atacată în temeiul articolului 263 TFUE și următoarele.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei Comisiei din 20 septembrie 2018 nr. C(2018)6037 final privind ajutorul de stat SA.36112 (2016/C) (ex 2015/NN) pus în aplicare de Italia în favoarea Autorităţii portuale di Napoli și a Cantieri del Mediterraneo S.p.A. (denumită în continuare „decizia”).

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă nouă motive.

1. Încălcarea articolelor 41, 47 și 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a principiilor bunei administrări, egalității de tratament, nediscriminării, precum și a principiului contradictorialității și un viciu de nemotivare și încălcarea articolului 296 TFUE
 - În această privință, se invocă faptul că decizia a fost adoptată într-o procedură în care nu a fost garantat dreptul la apărare al CAMED, care nu a fost ascultată în ședință, spre deosebire de reclamant; și că
 - decizia a fost adoptată la finalul unei proceduri în care nu a fost garantată egalitatea de tratament între reclamant și beneficiarul presupusului ajutor („egalitatea armelor”).
2. Încălcarea principiului bunei administrări, al securității juridice și al protecției jurisdicționale pentru revocarea ilegală a arhivării din anul 2006 a procedurii privind aceeași măsură calificată în prezent în decizie ca ajutor după mai mult de 10 ani
 - Se invocă în această privință că decizia ar fi trebuit să declare nelegalitatea revocării deciziei de arhivare din anul 2006 referitoare la aceeași măsură de stat și ar fi trebuit să rețină că asemenea arhive împiedică constatarea naturii de ajutor și a incompatibilității acesteia, și că

- Decizia ar fi trebuit să arate că decizia de arhivare presupune faptul că s-a constatat de către Comisie legitimitatea măsurii analizate și, așadar, interzice Comisiei să adopte o a doua decizie care să furnizeze o calificare diferită a aceleiași materii la distanță de peste 10 ani.
3. Încălcarea articolului 107 TFUE pentru interpretarea eronată a noțiunii de ajutor de stat în măsura în care decizia a calificat Autorità Portuale di Napoli („APN”) drept întreprindere.
- În această privință se invocă faptul că decizia ar fi trebuit să excludă natura de „întreprindere” a APN având în vedere rolul rezervat prin Legea nr. 84/1994 tuturor autorităților portuare drept entități publice reprezentante ale statului în cadrul porturilor italiene, cărora le-au fost încredințate sarcini de reglementare și de administrare a tuturor bunurilor publice aflate în proprietate exclusivă a statului în interes public exclusiv, că
 - decizia ar fi trebuit să excludă ca APN să desfășoare „activități economice” întrucât Legea nr.84/1994 îi interzice să ofere bunuri sau servicii pe o piață, în realitate inexistentă; și că
 - decizia ar fi trebuit să recunoască natura fiscală a redevenței pentru ocuparea domeniului public în ordinea juridică italiană și prestabilirea acesteia prin lege.
4. Încălcarea articolului 345 TFUE, a articolelor 3, 7 și 121 TFUE, a numeroase principii de drept al Uniunii (egalitatea de tratament), precum și abuz de putere
- În această privință, se invocă faptul că decizia ar fi trebuit să arate că posibilitatea de a urmări întreținerea constituie o prerogativă a dreptului de proprietate și că tratatul protejează dreptul statelor membre de a menține proprietatea publică a bunurilor și a infrastructurilor (inclusiv) portuare și de a garanta accesul la acestea tuturor avânzilor-cauză; că
 - decizia nu poate aplica aceeași reglementare privind întreținerea infrastructurilor portuare sau privind redevențele pentru ocuparea zonelor portuare în mod „orizontal” și irațional unor situații necomparabile între ele: diferențele notabile care caracterizează modelele de gestiune portuară în Uniune împiedică tratarea în același mod a construirii unor noi infrastructuri în proprietate exclusiv privată și întreținerea bunurilor publice aflate în proprietatea inalienabilă a unui stat membru care le gestionează prin intermediul administrației publice. O asemenea abordare este contrară principiului egalității de tratament; și că
 - decizia nu poate urmări armonizarea diverselor modele de organizare a porturilor în Uniune prin aplicarea nediscriminatorie și irațională a articolului 107 TFUE.
5. Încălcarea articolului 107 TFUE pentru interpretarea eronată a noțiunii de avantaj
- În această privință, se invocă faptul că decizia ar fi trebuit să arate că măsura nu reduce obligațiile APN și nici ale CAMED, dat fiind că în mod normal nicio întreprindere nu susține (cu atât mai puțin integral) costurile pentru restructurarea bunurilor imobile pentru care nu este (și nu poate deveni) proprietar, având în vedere că în Italia bunurile publice (în toate porturile italiene) sunt proprietatea exclusivă a statului; și că

- decizia ar fi trebuit să arate că infrastructurile publice au fost atribuite CAMED în urma unei proceduri publice, transparente și competitive, ulterioară obligării APN de a restructura bunurile publice în discuție. În procedura utilizată pentru atribuirea acestor bunuri către CAMED posibilitatea de a obține astfel de bunuri a fost oferită tuturor subiecților potențial interesate; aplicarea unei proceduri publice garantează respectarea criteriului operatorului de piață, excluzând orice avantaj al întreprinderii căreia i s-a atribuit contractul.
6. Încălcarea articolului 107 TFUE, a principiului bunei administrări, a dreptului la apărare al CAMED și un viciu de motivare pentru interpretarea eronată a selectivității.
- În această privință, se invocă faptul că decizia nu poate califica măsura drept ajutor „ad hoc” și nu poate omite să urmeze așa-numitul „criteriu al selectivității” pentru măsurile de aplicare generală; că
 - decizia ar fi trebuit să excludă selectivitatea măsurii în ceea ce privește APN întrucât toate celelalte autorități portuare au beneficiat de finanțări publice identice pentru întreținerea tuturor infrastructurilor publice care intră în domeniile teritoriale de competență; și că
 - decizia ar fi trebuit să excludă caracterul selectiv al măsurii în ceea ce privește CAMED întrucât toate întreprinderile care operează într-un port italian (nu numai la Napoli și nu numai în sectorul șantierelor navale) sunt supuse aceleiași reglementări și, așadar, plătesc aceeași redevență precum CAMED pentru infrastructurile construite sau restructurate din fonduri publice.
7. Încălcarea articolului 3 TUE și a articolului 7 TFUE. Încălcarea articolelor 116 și 117 TFUE. Abuz de putere. Necompetența pentru încercarea Comisiei de a contesta natura fiscală și valoarea redevențelor pentru ocuparea domeniului public
- În această privință se arată că decizia nu poate contesta în temeiul articolului 107 TFUE valoarea redevenței pentru ocuparea domeniului public aplicate de statul italian întreprinderilor concesionare și caracterul pretins necorespunzător valorii de piață, având în vedere că în ordinea juridică italiană redevența pentru ocuparea domeniului public este o taxă cu valoarea stabilită de lege, nu este negociată cu concesiionarii domeniului public în mod individual, iar regimurile fiscale aparțin competenței exclusive a statelor membre.
8. Încălcarea articolului 107 TFUE pentru lipsa unei denaturări a concurenței și a afectării comerțului. Nemotivare
- În această privință, se invocă faptul că decizia nu poate prezuma subzistența celor două condiții distincte și cumulative; și că
 - decizia ar fi trebuit să excludă existența condițiilor întrucât APN nu operează pe nicio piață și nu are concurenți, iar CAMED nu a obținut avantaje dintr-o măsură care este numai una dintre nenumăratele măsuri de actualizare a unui plan de aplicare generală care a interesat toate întreprinderile care operează în orice port italian (inclusiv Napoli) nu doar în sectorul șantierelor.
9. Încălcarea articolului 107 alineatele (2) și (3) TFUE
- În această privință se invocă faptul că decizia ar fi trebuit să aplice articolul 107 alineatul (2) TFUE întrucât întreținerea a reparat prejudiciile cauzate de bombardamentele din Al doilea război mondial și de cutremurul din 1980; și că
 - decizia ar fi trebuit să aplice articolul 107 alineatul (3) literele (a) și (c) TFUE întrucât (i) portul Napoli se află într-o regiune dezavantajată și (ii) finanțarea publică a infrastructurilor portuare urmărește un obiectiv de interes comun, cu atât mai mult având în vedere că valoarea finanțării este inferioară pragurilor de notificare prevăzute de Regulamentul general de excepție pe categorii de ajutoare.

Acțiune introdusă la 7 iunie 2019 — Conlance/EUIPO — LG Electronics (SONANCE)**(Cauza T-343/19)**

(2019/C 246/48)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă:* Conlance GmbH (Augsburg, Germania) (reprezentant: A. Hayn, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* LG Electronics, Inc. (Seul, Coreea de Sud)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Solicitantul mărcii în litigiu:* cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs*Marca în litigiu:* înregistrarea mărcii Uniunii Europene verbale SONANCE — cererea de înregistrare nr. 14 589 907*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție*Decizia atacată:* Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 5 aprilie 2019 în cauza R 1085/2018-1**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- anularea deciziei diviziei de opoziție a EUIPO din 15 mai 2018 în cauza B 2 660 572, „Conlance GmbH./LG ELECTRONICS INC.”
- admiterea opoziției în cauza B 2 660 572, „Conlance GmbH./LG ELECTRONICS INC.” pentru toate produsele contestate;
- respingerea cererii de înregistrare a mărcii solicitate „SONANCE” — nr. UM 14 589 907
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura căii de atac.

În cazul unei intervenții în interesul pârâtului:

- obligarea intervenientului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura căii de atac.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

Ordonanța Tribunalului din 6 iunie 2019 — JPMorgan Chase și alții/Comisia**(Cauza T-420/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 246/49)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 341, 24.9.2018.

Ordonanța Tribunalului din 22 mai 2019 — Bizbike și Hartmobile/Comisia**(Cauza T-426/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 246/50)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a noua extinse a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 341, 24.9.2018.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)

ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene

L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO